

D'r SÜMMER

Gott sei Dònk, entlich isch der schééne Sùmmèr dòò;
Im Himmel fliehe die Schwalwe lùschdisch ùnn fròh;
Die Sùnn dùd brènne wie im Backdòwwe so heiss;
Schùnn dùd alles Jommere, ùn Schwitze sò leiss.

D'r Wald ùnn die Nadùr schdéhn dòò im sadde Grièn ;
In all Farwe die Blümme ùn die Roose bliehn ;
Géernt isch schùnn dèr Wèèse unn das goldene Kòrn;
Gewitter brèche ùss, die Nadùr isch voller Zòrn.

Mäschdisch leije die goldene Stòppelfèlder dòò
Ùssgedùrrt vònn dem Sùnnehimmel, so herrlich blòò
Nachtigalle in dènne heisse Näschtde singe;
Òwends zùm Dònz dùd ab unn zù Mùsik Èrklìnge.

Sùmmèrzitt, Feriezitt, alles will Verrèse jétzt;
Plétzlish sinn all vom Rèsefiewer wie verhèxt;
In Urlaub wèrd jétzt gefàhr, mé'm Schìff oder geflòòh;
Jé widderscht jé bèsser, dass ich doch die Blòòh.

Iwerall sinn Stau, in de Ziesch ùn ùff de Stròsse ;
Ùff de Parkplätz ùff de Flùchplätz die riesisch Gròsse.
Om Méér leije'se jétzt so eng wie die Sardinne ;
Oft dùusch die eijene Hänn un Fiss nimmé finne.

Jéder isch fròh ùnn geniesst mét gròssem Iwermùùt;
Dènne Fériestrèss, wù kènner zù Rùh kùmme dùùd
Doch alles isch vergänglich ùff der herrlich Wèlt;
Gònz lònsgòòm wèrd's jétzt aa Knapp dass liewe Gèld;

So schnèll ware erùm de Ùrlob ùnn dèr schééne Sùmmèr;
Ball fòngt die Schùl wiedzèr òòn, de Kìnnèr Ihr Kùmmer;
Die Krumbèrrenèwel, sich jétzt schùnn bémèrkbàr mache;
Die Kìrb, de Quétschekùche ùnn die gùdde Sache.

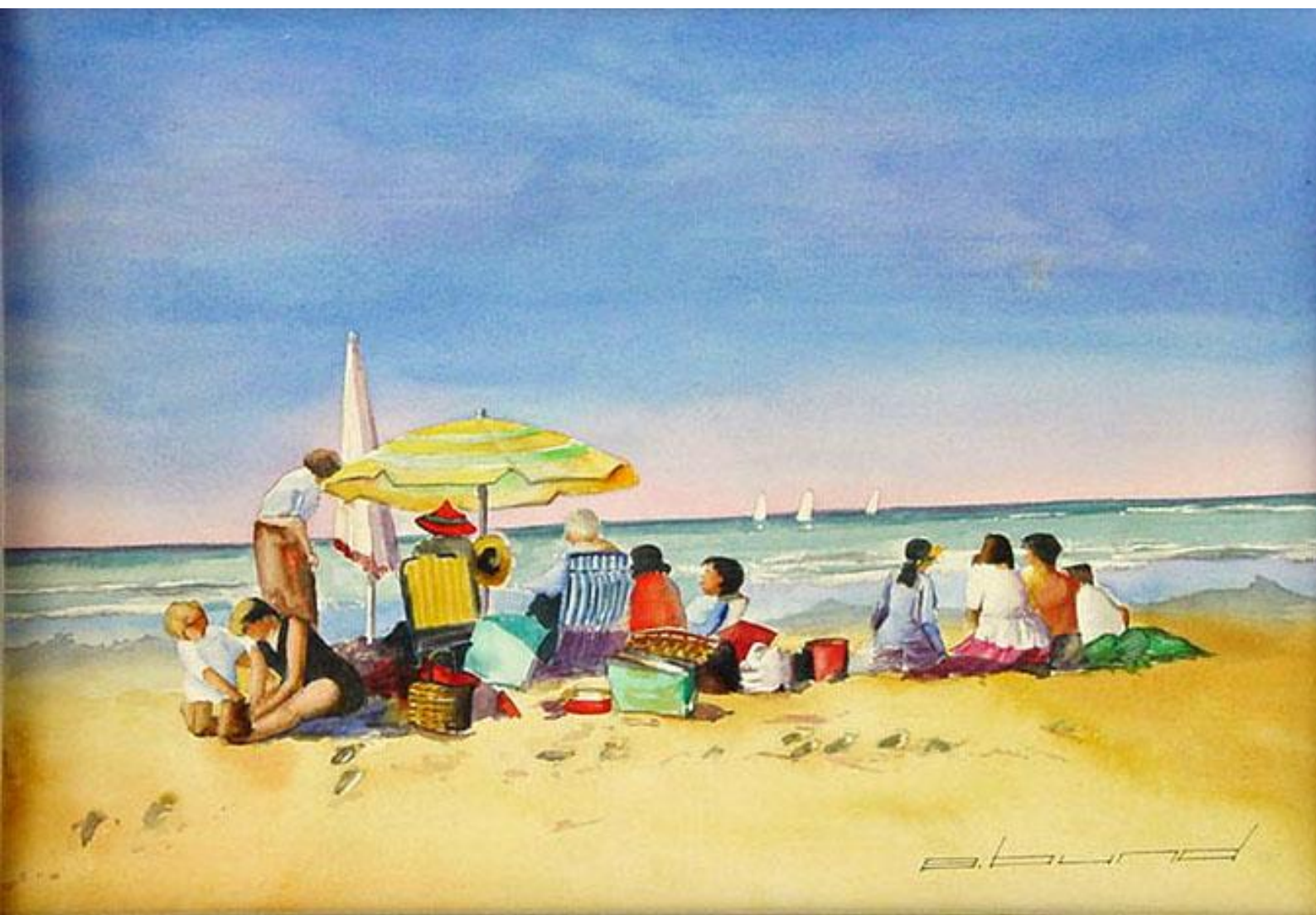
Die érschde durre Blätter fònge òn ze falle ;
Gewitter sisch entlaade, ùnn de Dùnner knalle;
Dònn ich' ball erùm mét der Sùmmèrlich Zitt;
Dèr farwische Hèrbscht ich allemòl nimmé Witt.

Vieh un Mensche unner der Hitz jetzt liedde dùd ;
Niemand halt's uss bi so e'ner Sunneglùt.

Schunn geije End geht **longsoòm**

13 Jetzt fongt òn die Méchoui un die Ròschtwurschtzitt ;
13 Zum Baade, un abkiehle isch kenn Wäg ze witt;

.

« Pique-nique sur la plage »
aquarelle d'Edgard BOND